

[Poulsgaard.]

at sige her, at den disciplinkrise, vi har i skolen, måske også hænger lidt sammen med, at man faktisk ikke har idræt i skolen længere. For i idræt er det sådan, at man ikke ævler og kævler om, hvordan man skal udføre det; der er én, der giver ordrer, og en dommer, der fløjter i fløjten, og så må de andre ellers bare lystre. Så der er måske en lille smule sammenhæng dér, men det er i hvert fald en af de ting, vi må have op til overvejelse i forbindelse med skoleskemaet, og jeg vil gerne stille det spørgsmål, om man ikke burde droppe nogle af de formningstimer og andre af de nymodens påhit, man har fået ind i skolen, til fordel for flere legemsøvelser.

Jeg vil i denne forbindelse også nævne en engelsk undersøgelse, der er foretaget, og hvoraf det fremgår — og det kan jeg selvfølgelig som 40-årig være glad over — at de 40-årige vinder over de 20-årige. Undersøgelsen blandt 20-årige viser, at kun 4 ud af 10 mænd ville være i stand til at opfylde hærens fysiske krav, mens 7 ud af 10 blandt de 40-50-årige ville gøre det. Det viser jo lidt om, hvor rystende det står til med kondien blandt de unge. Det må vi virkelig se at få gjort noget ved.

Normalt er jeg jo ikke ligefrem tilhænger af børnemagt, men jeg synes også, det skal frem her i debatten i dag, at en undersøgelse, der er foretaget blandt 4.000 elever fra det 8. til det 20. år, viser, at et overvældende flertal af disse elever ønsker mere idræt i skolen, og at gymnastik henregnes blandt de tre bedste fag i skolen; det fremgår — bl. a. af en artikel i Berlingske Tidende for den 8. september 1975.

Af det, der er sagt her, vil de fleste kunne forstå, at fremskridtspartiet er positivt indstillet over for idrætten, men jeg vil gerne prøve at trække nogle få linjer op. Jeg er meget uenig med hr. Robert Pedersen, som havde en kronik i Aktuelt, jeg tror, det var den 18. januar 1976. Lad mig nu til ære for hr. Robert Pedersen sige, hvad jeg er enig med ham i. Han skriver, at vi kunne måske gøre 1976 til et sportens år. Nu er vi da gud ske lov sluppet af med kvindeåret, så det var måske en idé at gøre 1976 til et sportens år. Dér er jeg fuldstændig enig med hr. Robert Pedersen, men når hr. Robert Pedersen blander Flemming Flindt ind i det

og tror, at en idrætsballet kan gavne idrætten, må jeg også sige, at så hører enigheden op. Jeg er også absolut uenig med hr. Robert Pedersen i, at vi skal have det henlagt under kulturministeriet. Jeg er enig i, at det er en del af kulturmonsteret, men for det første skal staten blande sig så lidt som overhovedet muligt i sporten, for vi står i den heldige situation, at en masse mænd og kvinder ude over det ganske land gør et kæmpearbejde for idrætten, og det skal de ikke have utak for. Det, vi skal gøre herindefra, er at hjælpe de mennesker, ikke ved decideret statstilskud, men vi kan jo give dem noget af tipsmidlerne. Hr. Robert Pedersen var også ked af, at de skulle rende rundt og reklamere, og syntes, det var noget fælt noget. Den højtærede minister, der også har trafikken under sig, har jo lige i et svar til hr. Glensgård sagt, at det var da en udmærket forretningsmæssig disposition, at SAS brugte firmatrøjer til at reklamere med. Det mener jeg også er en udmærket ting. Men det, vi skal hjælpe de mennesker med, er at fritage dem for alle de skemaer og blanketter, som vi dynger dem til med — jeg tror, de skal udfylde op til 40 skemaer for at få lov til at starte noget. Det er det, vi skal holde op med. Så skal folk nok komme frem.

Så skulle vi jo gerne have skatten helt afskaffet, men jeg ved, at der for kort tid siden var en debat om, at fodbolddommere og håndbolddommere var utilfredse med, at de skulle til at betale skat af deres vederlag. Dertil vil jeg sige: vi må ikke straffe de mennesker, der over en stor indsats i deres fritid på den måde.

Hr. Robert Pedersen kunne heller ikke rigtig lide, at de skulle gå tiggergang, og at man skulle spille andespil og den slags ting. Ja men andespil er vel også en slags kultur, hvor folk samles. Jeg mener, vi kunne hjælpe de mennesker meget mere, vi skulle simpelt hen ingen regler have for andespil: enhver forening, der ønsker at drive andespil, skal have lov til det. Deltagelse skal ikke være betinget af, at man er medlem af en forening eller ej. Rent faktisk er det jo også sådan i øjeblikket, for der er ingen, der kan kontrollere det. Så lad os da bare tage konsekvensen af det og gøre det fuldstændig frit. Det er nogle af de tanker, som vi har gjort os.